

РЕШЕНИЕ

№ 9716

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 10.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9452** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), във вр. с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ) – заглавие изменено с ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.

Образувано е по жалба на ЗП И. Й. М., с адрес: [населено място], кв. В., [жилищен адрес] срещу решение за налагане на финансова корекция (РНФК) № 52/1/1210794/3/01/04/03 от 21.08.2024 г. за налагане на финансова корекция на жалбоподателя в размер на 6 320,33 лв. по договор № 52/1/1210794 от 06.08.2014 г., сключен по мярка 121 „Модернизиране на земеделски стопанства“ от „Програмата за развитие на селските райони“ 2007 – 2013, по който е изплатена субсидия в размер на 42 135,51 лв.

С жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорвания административен акт поради нарушения на административнопроизводствените правила и противоречието му с материалния закон. Твърди, че нито от сключения договор за предоставяне на БФП, нито от закона, следва задължение да изпълни приходната част на бизнес плана, която е прогнозна и зависи от бъдещи несигурни събития, а неизпълнението му води до неблагоприятни за него последици. Намира, че това следва да бъде изрично упоменато в тези източници. Позовава се на изтекла погасителна давност, като се позовава на съдебна практика на ВАС. Искането до съда е за отмяна на оспорвания акт.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателя не се явява, представлява се от

адвокат Д., който поддържа жалбата и счита, че следва да бъде уважена. Позовава се на разпоредбата на чл. 27, ал.8 от ЗПЗП, съгласно която при издаване на актовете по ал.6 и 7 се прилагат сроковете за давност, съгласно регламент ЕВРАТОМ от 1955 г. Посочената разпоредба е в сила от 08.10.2024г. след издаденото вече решение за финансова корекция от 21.08.2024 г. Представя писмени бележки с подробно развити съображения в тази насока. Претендира присъждане на разносните по делото.

Ответникът – изпълнителен директор на ДФЗ, не се явява, не изпраща представител. По делото е постъпила молба от 10.02.2025 г., в която оспорва жалбата. Искането до съда е за отхвърляне на жалбата като неоснователна и се позовава на практика на Върховния административен съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, не се представлява и не взема становище по спора.

Административен съд София - град, Трето отделение, 7 състав, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните няма спор по фактите, които се потвърждават от представените по делото писмени доказателства, част от административната преписка.

Установява се, че И. М. е кандидатствал за получаване на БФП за стопанството си, находящо се в землището на [населено място], обл. П., където отглежда малини, вишни, череши и люцерна, с подадено заявление за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4.1. „Прилагане на стратегии за местно развитие“ от ПРСР 2007-2013, мярка 121 „Модернизиране на земеделски стопанства“, подкрепени от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, във връзка със закупуване на специализирана селскостопанска техника за нуждите на стопанството. Между М. и ДФЗ е сключен договор № 52/1/1210794 от 06.08.2014 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, по който е изплатена субсидия в размер на 42 135,51 лв. на 19.03.2015 г., видно от представено по делото уведомително писмо № 5334/1/121 изх. № 01-6500/4091 от 11.03.2016 г. и писмо РОТ № 9714 от 09.03.2015 г. за оторизация на плащането в същия размер.

Извършена е проверка след изплащане на помощта на място в стопанството на жалбоподателя в периода 05.12.2018 - 10.12.2018 г., назначена със заповеди № 371297/29.11.2018 г. и № 371300/29.11.2018 г. на началник отдел на Регионален технически инспекторат към ДФЗ – Разплащателна агенция. По делото не е спорно, че полученото финансиране е за закупуване на селскостопанска техника, което е изпълнено от жалбоподателя и същият притежава необходимите документи за това. Същите са представени в хода на проверката след изплащане на помощта и е установено пълно съответствие на техниката по документи и фактически наличната при ползвателя. Констатирано е също така, че техниката /шредер, трактор, товаро-разтоварно ремарке, плуг, челен товарач, дискова брана, щангова пръска, сенокосачка/ се използва по предназначение в стопанството на жалбоподателя. Последното е обективизирано в съставения от длъжностните лица контролен лист за проверката.

В хода на проверката е установено неспазване на разпоредбите на т. 4.17 от договора, вр. с т. 11 от Приложение № 2 и т. 16, ал. 2 и ал. 5 от Наредба № 8/03.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка

„Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. Констатирано е неспазване на представения от земеделския стопанин и одобрен с договора за подпомагане бизнес план по отношение на залегнали финансови показатели, на базата на които проектът е определен като допустим за финансиране. Съгласно представените към момента на проверката документи за периода на 2015 г. са реализирани 104 222,15 лв. приходи от продажба на продукцията /малини, вишни, череши, люцерна и слама на рулони/. В одобрения бизнес план ползвателят е заложил за първата година приходи от 252 935,28 лв., т.е. изпълнението на плана е в размер на 41,21 % спрямо заложеното. За финансовата 2016 г. приходите са в размер на 91 547,74 лв. при заложен в плана 287 286,40 лв., или изпълнението е 31,87 % спрямо заложеното. За 2017 г. приходите са в размер на 62 054,94 лв. при заложен в плана 310 854,22 лв., или изпълнението е 19,96 %. За 2018 г. приходите са в размер на 42 632,20 лв. при заложен в плана 332 701,90 лв., или изпълнението е 12,81 % от заложеното. Средноаритметично е установено, че изпълнението за всички четири години е в размер на 25,38 %.

Във връзка с констатациите на органите на ДФЗ е открито производство по издаване на АУПДВ, в резултат от което, от изпълнителния директор на ДФЗ е издаден АУПДВ № 52/1/210794/3/01/04/01, изх. № 01-6500/1975-5 от 23.03.2020 г. Актът е отменен на процесуално основание с решение № 2382 от 12.04.2022 г., постановено по адм. дело № 10424/2021 г. по описа на Административен съд София-град, Трето отделение, 13-ти с-в. Съдът е приел, че при констатиране на нередност по чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, на основание чл. 27. ал.6 от ЗПЗП дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ е следвало да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ, тъй като е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 от същия закон. АУПДВ е отменен с мотиви, че изричната и ясна регламентация в специалния закон на вида на акта, реда за издаването му и правните основания в различните хипотези не допуска нарушаването на тези разпоредби да бъде възприемано от съда като несъществено и невлияещо на законосъобразността на оспорения акт.

Въз основа на горното и при идентичност на фактическите и правни констатации относно допуснатото от И. М. неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план финансови показатели в приходната част, административният орган е открил ново производство по налагане на финансова корекция съгласно дадените от съда указания по прилагането на закона, а именно по реда на чл. 70 и сл. от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/. На основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ до М. е изпратено писмено уведомление относно висящо производство по определяне на финансова корекция, в което е описана фактическата обстановка и правната уредба, която обосновава извод за извършена нередност. Предоставен е 14-дневен срок за подаване на възражение. Жалбоподателят се е възползвал и е депозирал такова с вх. № 01-6500/1975/30.08.2022 г., но е прието за неоснователно, поради което от изпълнителния директор на ДФЗ е издадено решение № 52/1/1210794/3/01/04/02, с което е определена финансова корекция в размер на 15 % върху полученото финансиране от 46 245,86 лв., или подлежаща на връщане сума от 6 320,33 лв.

С решение № 2382 от 12.04.2022 г., постановено по адм. д. № 10424/2021 г. АССГ е отменил АУЗДВ с изх. № 01-6500/1975 от 23.03.2020 г. срещу И. Й. М., тъй като неизпълнението на показателите, заложен в бизнес плана, представлява неизпълнение на индикатори по смисъла на чл. 70. ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ и обуславя

издаването на Решение за налагане на финансова корекция на основание чл. 27, ал 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители.

ДФ „Земеделие“ е издал Решение за налагане на финансова корекция с изх. № 01-6500/1975#14 от 22.02.2023 г. С окончателно решение № 7698 от 20.06.2024г. на ВАС по адм. дело № 4130/2024г. е оставил в сила решение на АССГ по адм. дело № 3516/2023 г., с което е била уважена жалбата на И. Й. М. и е обявено за нищожно решение № 52/1/1210794/3/01/04/02 от 22.02.2023г. за налагане на финансова корекция.

Съдът е приел, че решение № 52/1/1210794/3/01/04/02 от 22.02.2023 г., издадено от длъжностно лице, подписало се за изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е нищожно и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК е изпратено делото като преписка на изпълнителния директор на ДФЗ за ново произнасяне.

В тази връзка ДФ „Земеделие“ е издало ново Решение за налагане на финансова корекция връзка със следните констатации, направени след проверка на изпълнението на договор № 52/1/1210794 от 06.08.2014 г. по мярка 41 „Прилагане на стратегии за местно развитие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. във връзка с мярка 121 „Модернизиране на земеделски стопанства“, предмет на който е „Закупуване на специализирана селскостопанска техника за нуждите на стопанството“, по който е изплатена субсидия в размер на 42 135,51 лв. и е определил финансова корекция в размер на 15 % върху полученото финансиране от 46 245,86 лв., или подлежаща на връщане сума от 6 320,33 лв.

Решението е оспорено пред Административен съд София-град с жалба вх. № 27161 27.09.2024 г., във връзка с която е образувано настоящото съдебно производство.

В съдебното производство е приета административната преписка и приложените към тях писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: В настоящия случай предмет на оспорване е решение № 52/1/1210794/3/01/04/03 от 21.08.2024 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд Земеделие, с което е определена финансова корекция в размер на 15 % върху полученото финансиране от 46 245,86 лв., или подлежаща на връщане сума от 6 320,33 лв., по договор № 52/1/1210794 от 06.08.2014 г. по мярка 121 „Модернизиране на земеделски стопанства“, мярка 41 „Прилагане на стратегии за местно развитие“ от „Програмата за развитие на селските райони“ 2007 – 2013. Същото подлежи на обжалване по съдебен ред по силата на изричната норма на чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП, който препраща към чл. 73 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/. Решението е връчено на 23.08.2024 г., видно от копие на известие за доставяне, приложено по делото, а жалбата е депозирана в съда на 04.09.2024 г., в срока по чл. 149, ал. 1 АПК. Следователно жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е валиден административен акт- издадено е от компетентен орган. Съгласно чл.20а, ал.5 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ изпълнителният директор на ДФЗ издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Спазени са административнопроцесуалните правила – ДФЗ - РА е уведомила жалбоподателя за откриване на административно производство по определяне на

финансовата корекция и е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи доказателства.

Оспореният акт е издаден в предвидената форма и е мотивиран - в него точно и конкретно са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

Съдът счита, че непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанието на чл. 70, ал. 1 т. 7 от ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция. В този смисъл е установената практика на ВАС решение № 5872/21.05.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 11774/2019 г., решение № 2709/19.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 9703/2018 г.; решение № 3184/28.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 7468/2018 г.; решение № 5040/4.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4307/2018 г.; решение № 5317/24.04.2018 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 1945/2018 г.; решение № 4933/3.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4912/2018 г. и др. В така посочените решения категорично е прието, че в този случай е налице материалноправната хипотеза на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, която представлява основание за налагане на финансова корекция с издаването на решение по реда на чл. 73 от същия закон.

От доказателствата по делото безспорно се установява нарушение на т. 4.17 от договора. Видно от която е, че ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по договора в съответствие с одобрения бизнес план, както и се задължава да използва без предварително уведомяване и получаване на съгласие от страна на Фонда да не се отклонява от одобрените и предоставени на Фонда технически спецификации и/или количествено-стойностни сметки, необходими за изпълнение на инвестициите. При неизпълнение на нормативните и договорни задължения след изплащане на финансовата помощ РА може да поиска връщане на вече изплатени суми при спазване на изискванията на чл. 59, ал.1 от Наредба № 23 от 18.12.2009 г. от Наредбата, в който смисъл са т. т. 8.1 от договора. Съгласно т.11 от Приложение 2 към договор № 52/1/1210794 от 06.08.2014 г. – „ползвателят се задължава да извърши изцяло одобрената инвестиция в съответствие с одобрения бизнес план, както и се задължава да използва и без предварително уведомяване и получаване на съгласие от страна на Фонда да не се отклонява от одобрените и предоставени на Фонда технически спецификации и/или количествено-стойностни сметки, необходими за изпълнение на инвестицията – предмет на договора. В точка 17 от Приложение 2 е посочено, че „В случай, че ползвателят не изпълнява което и да е договорно или нормативно установено в Наредба № 8 от 03.04.2008 г. и/или Наредба № 23 от 18.12.2009 г. задължение: Фондът има право да претендира връщане на вече изплатените суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати договора.

С оглед на изложеното съдът приема, че е спазено както изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, така и изискването на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансовата корекция по основание и размер с мотивирано решение.

По наведените пред настоящата инстанция възражения следва да бъде отбелязано следното:

Изтичането на мониторинговия период е ирелевантен към законосъобразността на оспореното решение факт, доколкото нарушението, заради които е била наложена финансовата корекция и което е предпоставка за започване на производство по налагане на финансова корекция, е било извършено в този мониторингов период. Самата проверка на дружеството, в която е установено нарушението, също е

започнала преди изтичане на периода на мониторинг, като нарушението е констатирано в рамките на същия при проверка на място на 05.12.2018 г.-10.12.2018 г., но крайният акт, издаден след проверката, е приет от съда за незаконосъобразен поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при определяне размера на санкцията и позоваване на акт обявен за нищожен. Изтичането на мониторинговия период преклутира единствено възможността на ДФЗ да извършва проверки за изпълнение на договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, но не и правомощието въз основа на установените при редовна извършена проверка нарушения да издаде решение за налагане на финансова корекция с оглед наличието на предпоставките по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ. Както бе посочено според настоящия съдебен състав периодът на мониторинг има значение единствено и само за да определи времето, в което ДФЗ има правомощие да следи и контролира изпълнението на сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Това не е период от време, след изтичането на който се преклутира правомощието на фонда да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, защото мониторингът предполага единствено и само наблюдение, т.е., с изтичането на периода на мониторинг се преклутира само възможността на ДФЗ да продължи да следи за изпълнението на договора.

На следващо място съдът не споделя изложените в жалбата твърдения, че в случая е изтекъл давностният срок за установяване на нередност и определяне на финансова корекция. Съгласно ал. 3 на чл. 3, § 1 от Регламент № 2988/95, според която разпоредба срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността, а оттам и давностният срок започва да тече отначало след всяко такова действие, като в конкретния случай, давността е прекъсната с извършване на проверките на място в периода 05.12.2018 г. до 10.12.2018 г, след което е проведено производство по издаване на АУПВ, последвано от производство за налагане на финансова корекция, приключило с издаване на оспореното решение, поради което не са налице и предпоставките по ал. 4 на чл. 3, § 1 от Регламент 2988/95 във връзка с настъпването на абсолютната погасителна давност. Поради това предприетите от административния орган действия са изцяло в съответствие със застъпеното в практиката на СЕС схващане, че предвиденият в разпоредбата на чл. 3, § 1 от Регламент № 2988/95 срок следва да гарантира правната сигурност на икономическите оператори, които трябва да са в състояние да установят кои техни операции са породили окончателните последици и за кои все още може да се води процедура за установяване на нередност. В случая в регламента е определено, че когато се касае за многогодишна програма срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена, поради което следва да се обоснове извода, че в настоящия случай видно, че Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. е част от многогодишна програма и същата не е прекратена, следователно не е погасено правото на ДФЗ за

извършване на проверки и за образуване на производство за администриране на нередности, както и за определяне на финансови корекции.

Следва да бъде отбелязано, че финансова корекция не е санкция /в този смисъл чл. 4 от Регламент (ЕО Е.) № 2988/95, решение от 26.05.2016 г. по съединени дела С-260/14 и С-261-14, решение С-158/08 СЕС, С-341/2013, С-599/13 на СЕС, в които се посочва, че задължението за връщането на облага, недължимо получена чрез нередност, не представлява санкция, а последица от установяване, че условията, необходими за получаване на облагата, произтичащи от правовата уредба на Съюза, не са били спазени, като по този начин получената облага се явява недължима, поради което не е нарушен и принципа прогласен в чл.2, пар.2 от Регламент № 2988/95 на съвета. Изготвянето на бизнес плана и предвидените в него стойности на планираните приходи са дело на кандидата за получаване на подпомагане, като доказаната чрез него жизнеспособност на инвестицията е била основание да бъде одобрен проектът му за финансиране. В §1, т.17 от Наредба №8 е дадена легална дефиниция на понятието "Икономическа жизнеспособност", а именно: генерирането на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на земеделското стопанство за периода на бизнес плана. В този смисъл бизнес планът и заявените в него стойности са относими за постигане на целите на мярка 121, тъй като по този начин се доказва икономическата жизнеспособност и устойчива заетост на проекта за съответния период. Предвид изложеното, бизнес планът е неразделна част от заявлението за подпомагане, като в него е заложено и задължението за извършване изцяло на одобрената инвестиция в срока по договора и в съответствие с одобрения проект, а именно: подаденото от ползвателя на етап кандидатстването по мярката и одобрено от фонда заявление за подпомагане заедно с всички изискуеми съгласно Наредба № 8 от 3.04.2008 г. документи, както и съвкупност от материалния и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от ползвателя и допустими за финансиране по мярка 121. В тази връзка може да се обоснове извода, че е налице допуснато нарушение т.4.17 от договора. Съгласно чл.51, ал.1 от Наредба №8, в случай, че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, Разплащателната агенция (РА) може да поиска връщането на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях. А съгласно ал.2, РА определя размера на намалението на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Степента на неизпълнението по даден проект зависи от неговите последици за дейността като цяло. Продължителността на неизпълнението зависи от времето, през което траят последиците, или възможността за отстраняване на тези последици по приемлив начин.

Оттук следва изводът, че заложените в бизнес плана финансови показатели са индикатори за изпълнение на проекта и непостигането им води до отмяна изцяло или частично на финансовата помощ на посочените правни основания.

От доказателствата по делото е установено неизпълнение на заложените в бизнес плана финансови нива за следните финансови години – 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018г., а именно, че за финансовата 2015 г. при заложените в бизнес плана приходи в размер на 252 935,28 лв. установените приходи са в размер на 104 222,15 лв., което съставлява 41,21% изпълнение на заложените в бизнес плана финансови показатели, за финансовата 2016 г. при реализирани приходи в размер на 91 547,92 лв., при заложените приходи в одобрения бизнес план в размер на 287 286,40 лв., което съставлява 31,87 %; за финансовата 2017г. при заложените в бизнес плана приходи в размер на 310 854,22 лв. установените приходи са в размер на 62 054,94 лв., което представлява 19,96 % изпълнение на заложените в бизнес плана приходи и за финансовата 2018г. при заложените в бизнес плана приходи в размер на 332 701,90 лв. установените приходи са в размер на 42 632,20 лв., което представлява 12,81 % изпълнение на заложените в бизнес плана приходи, като за целия проверяван период от 2015 до 2018 г. вкл. финансови години общото изпълнение на одобрения бизнес план е в размер на 25,38 % от заложените в него приходи от продажба на земеделска продукция, изчислено средноаритметично. Предвид изложеното се установява неизпълнение на заложените финансови параметри в бизнес плана, което води до недостатъчна икономическа жизнеспособност на инвестицията и целите, заложените в чл.2 от Наредба №8. Изготвянето на бизнес плана и предвидените в него стойности са дело на кандидата за получаване на подпомагане, като доказаната чрез него жизнеспособност на инвестицията е била основание да бъде одобрен проектът му за субсидиране от ДФЗ.

Следователно при така установената висока степен на неизпълнение на проекта, продължителността на неизпълнението което е продължило над две финансови години, и предвид невъзможността за поправяне, в случая правилно е определен размера на финансовата корекция предвиден в т. 30 от Приложение №1 от Правилата, а именно 15% от предоставената финансова помощ по договора възлизаща на 6 320,33 лв.

Данните по делото налагат извод за законосъобразност на оспорения административен акт, а оттам и липсата на основания по чл. 146 АПК, обуславящи неговата отмяна. Безспорно установеното неизпълнение на параметрите от одобрения бизнес план по отношение на приходните показатели от производствената програма за трите пълни финансови години – 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. задължава органа да упражни правомощието си по чл. 27, ал. 3 във връзка с ал. 6 ЗПЗП във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ чрез издаването на акт за налагане на финансова корекция, което в случая е сторено.

Предвид изложеното, съдът намира, че административният орган е определил размера на финансовата корекция в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби и оспореното решение се явява законосъобразно по всички критерии на чл.146 АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството разноси, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III отделение, 7 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЗП И. Й. М., с адрес: [населено място], кв. В., [жилищен адрес] срещу РНФК № 52/1/1210794/3/01/04/03 от 21.08.2024 г. за налагане на финансова корекция в размер на 6 320,33 лв. по договор № 52/1/1210794 от 06.08.2014 г., сключен по мярка 121 „Модернизирание на земеделски стопанства“ от „Програмата за развитие на селските райони“ 2007 – 2013, по който е изплатена субсидия в размер на 42 135,51 лв.

ОСЪЖДА ЗП И. Й. М. да заплати на Държавен фонд "Земеделие" сума в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: